

28 NIEDZIELA ZWYKŁA

ŁK 17,11-19

Zmierzając do Jeruzalem przechodził przez pogranicze Samarii i Galilei. Gdy wchodzili do pewnej wsi, wyszło naprzeciw Niego dziesięciu trędowatych. Zatrzymali się z daleka i głośno zawołali: «Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami!» Na ich widok rzekł do nich: «Idźcie, pokażcie się kapłanom!» A gdy szli, zostali oczyszczeni. Wtedy jeden z nich, widząc, że jest uzdrowiony, wrócił, chwając Boga donośnym głosem, upadł na twarz do nóg Jego i dziękował Mu. A był to Samarytanin. Jezus zaś rzekł: «Czyż nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu? Żaden się nie znalazł, który by wrócił i oddał chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec?». Do niego zaś rzekł: «Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła».

Wdzięczność – kulturą serca

Tylko Łukasz ewangelista opisuje Jezusowy cud uzdrowienia dziesięciu trędowatych. Ma on miejsce podczas Jego podróży do Jerozolimy, na pograniczu Samarii i Galilei. Trędowaci wyszli Mu naprzeciw i z odległości błagali o miłosierdzie nad nimi. Jezus wzruszony ich wołaniem, zgodnie z przepisem Prawa, kazał im iść i pokazać się kapłanom (por. Kpł 13,49). A kiedy byli w drodze, nagle z ich skóry zniknęły ślady trądu. Wówczas tylko jeden z nich, Samarytanin, nie przestrzegając Prawa Mojżeszowego, powrócił do Jezusa. Skoro bowiem zauważył, że został uzdrowiony, uwierzył w Jezusa. Dlatego oddaje Mu cześć jako Bogu i dziękuje Mu za uzdrowienie.

Jezus pochwalił jego zachowanie, za którym stała jego wiara. To dzięki niej Samarytanin odkrył w Jezusie Boga. Potwierdza to Jezus w słowach, którymi odsyła go do życia: „Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła”. Uzdrowiła go nie tylko fizycznie, ale

też duchowo, bo wrócił do Jezusa, uznając w Nim prawdziwego Boga.

Wiara w Jezusa, w Jego Bóstwo może uzdrowić każdego człowieka z największego „trądu”. Bez wiary nasz kontakt z Nim w Eucharystii, w słowie Bożym i na modlitwie nie będzie zbawczym duchowo. Jeśli dzięki wierze doświadczamy jednak Jego pomocy, czy wówczas pamiętamy o wdzięczności, o modlitwie dziękczynnej i o uwielbieniu Jego miłosierdzia wobec nas? Wdzięczność powinna być znamioną cechą naszej chrześcijańskiej duchowości. Dziękujmy Panu Bogu za wszystko, co nam daje. Okazujmy sobie nawzajem wdzięczność za dobre słowa i dobre uczynki, bo cywilizacja miłości zaczyna się właśnie od prostego słowa „dziękuję”.

* * *

*Dzięki, o Panie, składamy dzięki,
o wszechmogący nasz Królu w niebie.
Za to, że dałeś nam wiarę, miłość i Siebie,
za to, że przebaczasz nam grzechy i
przywracasz nam życie, że jesteś z nami.
Tobie śpiewamy z wdzięcznością.*

(pieśń kościelna)